

ten. I det ene Tilfælde er det almindelige kommunale Opgaver, i det andet er det noget i Retning af at være Posekigger, noget i Retning af at interessere sig for den enkeltes hele økonomiske Stilling. Det er som sagt meget ofte — den Erfaring har jeg gjort —, at dygtige Kommunalmedlemmer til Sogneraadets øvrige Opgaver ikke ere de bedste, naar det gælder om at ligne Skatten. Jeg tror derfor, det vilde være overordentlig betimeligt, om vi kunde faa gennemført en Ordning som den, Forslaget tager Sigte paa.

Jeg har allerede nævnt, at jeg har talt med forskellige Folk, som i Øjeblikket sidde i de store Sogneraad, og de have udtalt deres Tilslutning til Tanken. Forslaget er saa kortfattet, saa enkelt, saa lige til, at jeg ikke tror, det er nødvendigt at fremføre mange Argumenter for Betimeligheden af det, og jeg skal derfor nøjes med det, jeg har sagt i Dag, og hvad jeg fremførte den Dag, jeg havde den Ære at forelægge Forslaget her i Tinget. Jeg skal slutte med at bede det høje Ting og den højtærede Indenrigsminister om at tage velvilligt imod det foreliggende Forslag.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Dette lille Forslag rører ved et Spørgsmaal, som jeg for Tiden har under Overvejelse. Men inden jeg ønsker at medvirke til Forslags Fremme i saa Henseende, ønsker jeg at have Lejlighed til en nærmere Forhandling med Sogneraadforeningerne om dette Spørgsmaal. Paa Sogneraadforeningernes Delegeretmøde i November 1904 var Spørgsmaalet fremme til Forhandling, og det viste sig gennemgaaende, ogsaa for de større Kommuners Vedkommende, at man fandt, det vilde være uheldigt at dele det Arbejde, som Sogneraadet har, ogsaa med Hensyn til Ligningen, idet det i saa mange Henseender er af Vigtighed, at Sogneraadets medlemmer ere inde i Beboernes økonomiske Forhold.

Man vil maaske sige, at her er kun Tale om de Sogneraad, som selv ønske at faa oprettet saadanne Ligningskommissioner, men det er netop heldigt, at der er Ensartethed i Sogneraadenes Virksomhed saaledes, at det, der i Almindelighed er et Sogneraadets Arbejde, i saa høj Grad som muligt er ensartet og omfatter de samme Virksomheder. Det har blandt andet sin Betydning ved de forskellige Drøftelser, som Sogneraadenes delegerede have om de Spørgsmaal, som i særlig Grad maa interessere dem paa Grund af deres Arbejde. Med Hensyn til de større Kom-

muner er der jo, som det ærede Medlem omtalte, i Loven om Ændring i den kommunale Beskatning § 9 truffet en Bestemmelse om Ligningsmænd, og det er et Spørgsmaal, om man ikke, naar man nærmere forhandler Sagen med Sogneraadforeningerne, vil komme dertil, at det vil være heldigt at gaa til at gøre Brugen af Ligningsmænd mere almindelig, end Tilfældet kan være efter den nævnte Bestemmelse.

Jeg skal ikke tage et bestemt Standpunkt til dette Spørgsmaal, jeg vil, som sagt, forbeholde mig at føre nærmere Forhandlinger med Sogneraadforeningerne, inden jeg fremkommer med noget Forslag om denne Sag. Men man maa erindre, hvad det ærede Medlem ikke lagde nok Vægt paa, at det er ikke blot dette særlige Arbejde, som man berører ved et Lovforslag af denne Art, men man bryder hele Ensartetheden i Sogneraadenes Virksomhed, og navnlig unddrager man Sogneraadet en meget væsentlig Adgang til at lære de økonomiske Forhold i Kommunen nøje at kende. Denne Side af Sagen er ogsaa af Vigtighed, og jeg tror derfor, man ogsaa skal have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, naar man skal lovgive paa dette Omraade.

Jensen-Sønderup: Idet jeg fuldt ud kan slutte mig til, hvad den højtærede Indenrigsminister nylig har udtalt — det er ogsaa min Erfaring, at det har sin store Betydning, at Kommunalbestyrelserne i saa høj Grad som muligt følge med og netop ved Hjælp af Ligningen komme i Besiddelse af Kendskab til Kommunens Beboeres økonomiske Stilling —, skal jeg indrømme det ærede Medlem, at der i meget store Kommuner kan blive saa meget at gøre for Sogneraadet, at der er nogen Grund for de kommunale Bestyrelser til at søge at blive fri for det meget betydelige Arbejde, som Ligningen medfører, og som — det skal ogsaa indrømmes — ikke direkte er det samme Arbejde, som i øvrigt paahviler en Kommunalbestyrelses Medlemmer. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at der er Grund til ogsaa at høre, hvad Kommunalrepræsentationerne mene om denne Sag, og jeg mener for øvrigt, at der kan være Grund til at tage under Overvejelse, om man maaske kunde komme den Vej ud, at den Bestemmelse, der findes i Loven af 1903, blev forandret derhen, at det blev virkelige Ligningskommissioner, man fik for disse større Byer. Om man saa skal sætte Grænsen noget